The verses contradict each other

קשו קראי אהדדי –

OVERVIEW

תוספות anticipates a difficulty:

אף על גב דמצינו כמה דברים שנקראים בלשון זכר ונקבה – Even though we find many items that are read in both a masculine and feminine form; why therefore does the גמרא state that קשו קראי אהדדי, when this is a common occurrence?!

תוספות will now mention various words which are both זכר ונקבה:

דכתיב (יחזקאל ב) יד שלוחה אלי והנה בו מגילת ספר –

As it is written 'a hand is stretched out (שלוחה – נקבה) to me and behold there is a written scroll in it'; in the hand (בו – זכר)

וכן השמש באה (בראשית טו) השמש יצא (שם יט) –

And similarly 'the sun set' (באה – נקבה); 'the sun shone' (יצא – זכר) -

המחנה האחת והכהו (שם לב) –

'The one camp (האחת – נקבה) and he will smite it' (והכהו – זכר) [the camp].

תוספות offers examples in the משנה where words are both זכר ונקבה:

וכן בלשון חכמים מצינו (שבת דף כא,א) גבי גר שכבתה אין זקוק לה גר שכבה (שם דף מד,א). And similarly in the expression of the sages we find various words which are זכר ונקבה. For instance there is, 'a candle which was extinguished; he is not obligated to it' (to relight the candle) where נקבה is כבתה; while it also states 'a candle which was extinguished (כבה – זכר), similarly –

הלכה חמורך טרפון (סנהדרין דף לג,א) –

"Your donkey ר' טרפון is gone (הלכה – נקבה); in addition -

השוכר את החמור והבריקה והוליכה בהר (בבא מציעא דף עח,א.) –

One who rented a donkey and it (הבריקה – נקבה) became injured and he led it (הוליכה – נקבה) in the mountain; and we find - חמור בלשון זכר - המור בלשון זכר - בקבה)

לא הספיק בעל הפרה למשוך את החמור עד שמת החמור (כתובות דף עו,א) וכהנה רבות –

_

 $^{^{1}}$ שמות (יתרו) שמות.

 $^{^2}$ נח.ז (תבא) דברים.

'The owner of the cow did not manage to pull the donkey until the donkey died (מת – זכר), and there a many such examples where words are both קשיא נמי במי הדדי to be both ממג (just) because we find דרך to be both מתניתין אהדדי?!

תוספות responds, that indeed there are many such examples -

-מיהו היכא דאיכא לשנויי משנינן -

Nevertheless wherever we can answer and explain the choice of gender in the משניות (and the משניות) we offer an answer -

ובקראי נמי יש שום דרשה⁴ –

And similarly in the פסוקים where we find a dual gender word there is also some דרשה to explain the choice of the פסוק (whether we are aware of it or not).

תוספות offers an alternate explanation:

- אי נמי לפי שראה המשניות ששינו לשונם אחרי שני הפסוקים אי נמי לפי שראה המשניות ששינו לשונם אחרי שני לפי שראה משניות Or you may also answer that since the גמרא saw that the משניות changed their expression (between זכר and נקבה following the two שסוקים (which also use זכר) -

היה רוצה לתת בהם טעם ודקדוק עליהם:

The גמרא wanted to explain them and show how exact they are.

<u>SUMMARY</u>

There are many words (both in the פסוקים and משניות) which are זכר ונקבה. We attempt to offer a reason why the תנא uses either gender, or a א דרשה why the חורה uses a specific gender, wherever possible. Alternately we search for a reason (only) when we see a pattern as by דרך.

THINKING IT OVER

What is the difference between the first answer of מוספות and the מיטפות?

_

³ We ask this question (only) when there is answer (see v''v).

⁴ Perhaps תוספות is saying that concerning the משניות the אם was not always particular, however if we can explain his choice of gender we will do so. Concerning the פסוקים however we cannot dismiss the changes as being haphazard; rather there is a דרשה each time the פסוק chooses one gender over the other.

⁵ The "" maintains that generally we are not concerned with the gender changes (even if we can manage an explanation); however here it is different.

⁶ Concerning דרך we find that both in the פסוקים and the משניות it is used as both זכר ונקבה. This was sufficient reason for the גמרא to explain this unusual phenomenon.